

ქართაისის საჯარო ბიბლიოთეკის წელიწლეული
ANNUAL OF KUTAISI PUBLIC LIBRARY

VIII

2016

მაია მიქაელაძე

სიტყვაზეარმოების გოგიერთი საპითხისათვის ტარურში
(2010-2014 წწ. ექსპედიციის მასალების მიხედვით)

სიტყვაზეარმოების წესები და საშუალებები ტაოურში ძირითადად ქართულია, თუმცა ტაოელთა მეტყველებაში განსხვავებული ელემენტებიც დასტურდება, რაც მოცემულ დიალექტზე თურქული ენის ოთხსაუკუნოვანი გვლენით იხსნება. შედეგად, სიტყვაზეარმოების თვალსაზრისით ტაოურში მრავალფეროვანი და საინტერესო სურათია.

კუთვნილების აღმნიშვნელი სახელების წარმოებისას -ოსან და -იან სუფიქსები ენაცვლება ერთმანეთს, თუმცა უფრო გავრცელებულია -იან სუფიქსიანი წარმოება: "იმხნამდი ქი მიცემ, მარქუალი წყლიანი გომოა";¹ "კაი მიწანა იყოს, ყუმიანი მიწანა იყოს, ფუმფლი"; "მზიანი ჰავანა იყოს ქი დალუზი მარქუალი გომოა"; "ჰე, ჭენჭე ბევრ გურევთ, ასე ქი წუმუაგდებ, გაცივდება ჭენჭიანი, ქონი"; "ბაყალში შედი, იქ არი, ბევრ წვერიანი დედევა"...

წარმომავლობის მაწარმოებელი -ურ/-ულ და -ელ სუფიქსებიც თავისუფლად ენაცვლება ერთმანეთს. არ არის განსაზღვრული მათი ადგილი: "ზაბა კადა, ნათურელია, ნათურელი"; "ადნი ჩუენი აქეგრი მიწა ლაზუდი დალუზი მოა, ფუმფლია"; "ე ლარჭ თქუენ ქი გახლავს, სადევურია ისა, სადეველია?"...

-ოვან სუფიქსით ზედასართავებში თანაბრობითი ხარისხი გამოიხატება; ასეთ სიტყვებს სიმრავლის გაგებაც აქვთ: დიდრუანი, მაღალვანი, ლამაზვანი... "ზაბა დიდრუანი თუ არი, ნა დაჭრა"...

-ნარ/-ნალ სუფიქსი ტაოურში, სხვა ქართველური დიალექტების მსგავსად, მცენარეთა აღმნიშვნელ ფუძეებს დაერთვის და იმ ადგილს გამოხატავს, სადაც ეს მცენარე ბლომად ხარობს: თხილნარი, ნაძუნარი... ტაოურში -ნარ/-ნალ სუფიქსი მრავლობითობის -ებ ბოლოსართს სხვა დროსც ენაცვლება: "ტყე, ჩუენი ტყეგნარი (ტყეები) აქა, გაყოფილია ტყეგნარი, გაყოფილი"; "კარნალი (კარები) გეეღო" (შ. ფუტკ., 1993); "ასე ჩომოვყრით ლელევნარში (ლელეები), გამოანეცთ გზაზე"; "რუგნალი (რუები) უუმისია" (შ. ფუტკ., 1993) ...

წინავითარებას ნა- და ნა- — არ აფიქსები ასახავს: "ემიას გოგო ყავდა ნათხვარი" (შ. ფუტკ., 1993); "გომოანებ ნაწველსა, მაქინაში ნაწველ გომოანევ"; "ჩემი ლენჭები ნაკითხნი არიან, დიდრუან მექთებები"; "ამ ალაგს ასე ნასყიდ ვეტყვით, ნასყიდი, ნასყიდი" ...

¹ მაგალითებს ვიმოწმებთ 2010-2014 წლებში ტაოში მოწყობილი ექსპედიციის პერიოდში მოპოვებული მასალიდან; კალკეულ შემთხვევებში ნიმუშები შოტანილია 6. მარისა (1911) და შ. ფუტკარაძის (1993) ტექსტებიდან; ასევე, ვიყენებთ აწსუ ქართველოლოგიის სამეცნიერო-კვლევით ცენტრში დაცულ მასალას.

აქტიურად გამოიყენება **უქონლობის** მაწარმოებელი **უ-** — **-ო** და **უ-** — **-ურ** აფიქსები: "არი ლებუო **უსარო**. ერთი სარიანი არი, ამა ორ-სამი სოდ არი ლებუები"; "**უქეიფური** დემინახე, ზალიანაც გეგიხარდა" (შ. ფუტკ., 1993) ...

ასევე პროდუქტიულია **დანიშნულების** მაწარმოებელი **სა-** — **-ე,** **სა-** — **-ელ,** **სა-** — **-არ** და **სა-** — **-ო** აფიქსები:

"ჰო, ი ჯარები ქი დუაბმიღით, ი სა... **სახველზე** წუმუდებდით იმასა, ი **სახველი** იმა გაასწორებდა ასე"; "შასუკან ემევაქმოდით, ასე გემევტანდით, დავჭონდით, **სათივრე** ვეტყოდით"; "ასე ორ ხევნარ არ არი და, ტყე არ არი იქა, მარტო **საძოარი**, ძოენ მალებ"; "ე კიბილი, **საფორჩხელი** კიბილი, ჰო. ე ტარი, ე ტარ ბოლაზი მანი. ე **საფორჩხელისი** ყუი, მანი, ყუი"; "ონდანსორა, **სანაცრიე**, **სანაცრიე**, ოქუზბოლანი, ჭიშკარი, შორალი..."; "მაღლა ერთი ჭალა გუაქტა, **სახარე** ვეტყვით" ...

ხელობის აღმნიშვნელია **-ობა** და **მე-** — **-ე** აფიქსები:

"ჩემ ბერ **შოტერობა** იჯოლა, არაბა ბერ ხან ემე იჯოლა, **შოტერობა**, ართურ დუეტვიენით და. მოვდოდეს იუსუტელი, ბოძნა **თერჯუმანობა** მააჭონებდეს, მაღაზიეფში შევდოდეს, **თერჯუმანობა** მააჭოლებდეს"; "**მეცხვერე**, ჰო, პირტყვებ მოაძოეთს, ზროხებ მუაძოეთს, ი **მეცხვერე**. ბითუმ წაასხას ასე იმათ, **მეცხვერეა**" ...

თავისებურებით გამოირჩევა **ზოგიერთი** მიმღეობური ფორმა: **უმურწყველა** (მოურწყველი), **დაბადული** (დაბადებული), **დამრჩალი** (დარჩენილი), **ახუჭებული** (აყვანილი ხელში), **მომდრელი** (მიზანში მსროლელი), **შეწერებული** (ერთმანეთზე შეძოწყობილი) (შ. ფუტკ., 1993)...

ტობონიმების წარმოებისას ტაოურში იგივე მაწარმოებელი აფიქსები გამოიყოფა, რომელიც თანამედროვე სალიტერატურო ქართულსა თუ სხვა დიალექტებში.

სტრუქტურული თვალსაზრისით ტაოს მიკროტოპონიმები მრავალფეროვანია:

ა) **მარტივფულიანი**, **უაფიქსო** **ტობონიმები** იშვიათია და მცირე გეოგრაფიული ობიექტების აღმნიშვნელია, მაგალითად: ბაწარი, ვაკე, ჩირდილი, გაღმაი...

ბ) **ტობონიმთა** **უმრავლესობა** აფიქსებითაა გაფორმებული; საკმაოდ ხშირია **სუფიქსებით** **ნაწარმოები** **ფუძეები**. აქ გამოიყოფა **-ეთ**, **-თი**, **-ნარ** (**გნალ**), **-ა**, **-ებ** სუფიქსები:

-ეთ **სუფიქსით** **ნაწარმოები** ტობონიმები: კანკლ-ეთ-ი, კუპრ-ეთ-ი, ქაცახ-ეთ-ი, ქორი-ეთ-ი, ყორი-ეთ-ი...

-თი: წყარო-თი, ფოსვა-თი, ჰამფიქნ-თი ...

-ნარ/-ნალ: გურდ-ნალი, ლოდ-ნარ-ი ...

-ა: გობზევლ-ა, დოლურ-ა, კანაფურ-ა, მურუდ-ა(ი) ...

-ებ: ჩუხურ-ებ-ი, ფაცახ-ებ-ი ...

გ) მრავალფეროვანია **პრეფიქს-სუფიქსური** **წარმოების** **ტობონიმები**. პრეფიქსებად გვხვდება **სა-** და **ნა-**, ხოლო სუფიქსებად **-ებ**, **-ე**, **-ო**. მაგ.:

სა-ე: სა-თიხ-ე, სა-ნაცრი-ე, სა-ფერხულ-ე, სა-ფურ-ე, სა-ჯიმჭვლ-ე ...

სა-ო: სა-მრავლ-ო, სა-პწერნალ-ო, სა-ფალანთ-ო, სა-მანჯახ-ო ...

ნა-ეგ: ნა-ტბ-ევ-ი, ნა-ჭალ-ევ-ი ...

ნა-ე: ნა-კავლო-ე/ნაკევლო-ე ...

დ) **პრეფიქსით ნაწარმოები** გეოგრაფიული სახელები მცირე რაოდენობით დასტურდება. ძირითადად **სა-** და **ნა-** პრეფიქსიანია:

სა-: სა-სვენი, სა-თარი, სა-ცორი.

ნა-: ნა-ყორი, ნა-სყიდი.

ე) ტაოს გეოგრაფიულ სახელწოდებებში განსაკუთრებით მრავლად გვხვდება კომპოზიტური აგებულების ტოპონიმები. ისინი მიიღება სხვადასხვა ტიპის სახელთა (სიტყვათა) შეერთებით. საზღვრულად წარმოდგენილია საზოგადო სახელები: კარი, ვაკე, ტყე, ხევი, ლელე, ჭალა... მსაზღვრელად გვხვდება ზედსართავი და ნათესაობით ბრუნვაში მდგარი სახელი (ცრცლად იხ. ქვემოთ).

ტაოურ დიალექტში სიტყვაწარმოების შედეგად მიღებული ფორმებიდან განსაკუთრებულ ყურადღებას სწორედ კომპოზიტები იქცევს. სამწიგნობრო ქართულსა და დიალექტებთან მიმართებით, წარმომავლობის მიხედვით, კომპოზიტები პირობითად სამ ჯგუფად შეიძლება დაყყოთ:

I. საერთოქართველოური;

II. დიალექტური (ტაოური);

III. უცხოური (თურქ., არაბ., სპარს.) ფუძეების შემცველი.

I. ტაოურ დიალექტში კომპოზიტთა ძირითადი ნაწილი ქართული წარმომავლობისა; გვხვდება როგორც ფუძეგაორეკეცებული, ასევე ნაირფუძიანი ოხზული სახელები.

მარტივი გაორკეცების შედეგად მიღებული კომპოზიტებია: ახლა-ახლა, წრილ-წრილი, გზელ-გზელი, წინა-წინ, მალ-მალ, ნელა-ნელა, უკან-უკან, შორ-შორ, შუა-შუა...

"ახლა ნელა-ნელა გუაგლით ისა, აღა ვიჭებით"; "ელეორიქი ჩვენ ენ წინაწინ არ იყო და ახლა მოსულა"; "ენ წინაწინ ვწველიდი ფურს"; "სამ-სამი თანე უნა ჩააყარო, ერთი-ორი ყარიში-ნა ქნა და"; "ოთხი მტკაელი ფორ-ფორ-ნა ქნა და"; "ო, დაჭრა... ო, მოკლე-მოკლე-ნა დაჭრა, მეიტანო ღელეში, გუდმოყარო, წევლებ, დახიზრავ"; "პირუტყვა აღარ არინ, მალებისაც აბლი-აბლი, თორ-თორი, თითო შეიქნეს, თივა ყოფხის, ნეკერ აღარ ვიჭებით"; "ჰო, კად თაფლია, ჰო, ახლა-ახლა იჯებიან ბონანი. ახლა-ახლა ჰყიდვენ. იმხან არ იყიდებოდა. ახლა" ...

ნაირფუძიან კომპოზიტებში რამდენიმე ქვეყანით შეიძლება გამოიყოს:

მსგავსი სემანტიკის სიტყვებისგან შედგენილი კომპოზიტები: ჭალა-ყანა, სახლ-კარი, ბაღი-ბაღჩა, პურ-წყალი, გზა-კვალი ...

"წევლეფთ, ამა ჭალა-ყანაში თუ ვქენეთ ჩრენ ჭალეფჩი, იმაზე არ გიგურევა"; "ენ კად შეშა ნაძვი და სხალი. ტყეში ნაძვი, ჭალა-ყანაში სხალი"; "გევიდა ქალმა, გელ-ბირი დეიბანა"; "ეერია გზა-კვალი ი კაცსა"; "ღმერთმა კად ბურ-წყალზე დასვას" (შ. ფუტკარ., 1993) ...

ანტონიმური კომპოზიტები: მთა-ბარი, ტოლ-მოკლე, დილა-სალამის, ზეით-ქუეით, მისულა-მოსულა, ასაწევ-დასაწევი ...

"თქვენს უკან მიგდიგართ-მოვდიგართ"; "ედა, ართურ დედამთილ-მუამთილ მყავს, აღა მყავსა, ადაფაზარს არი აღა" ...

მსაზღვრელ-საზღვრულისგან შედგენილი კომპოზიტები:

ა) **ატრიბუტულმსაზღვრელიანი:** ორფეხი (აღამიანი), ოთხფეხი (საქონელი), მამამთილი, დედამთილი, ღმერთგამჩენელი, ფეტველი, ხმამალია, თავლია, დედაბერი, წეხდაცემული, ოთხყური, სამყური (შცენარე) ...

ტოპონიმები: დიდი-ტყე, დიდ-ვაკე, დიდ-ჭალა, უკანაი-ტყე, დამბალ-წყარო, კაკლიან-ღელე, ნაღვა(რ)ა-ღელე, წინ-ყანა ...

ბ) **მართულმსაზღვრელიანი:** სადილობიხან, ტანისამოსი, ცეცხლიპირი, ჭელიგული, მუკლითავი, ღელითავი, გულიპირი, ყურბალიში ...

ტოპონიმები: ტყის-პირი, ელიასქევი, წყაროთვალი, წვერსიქითი, ველისთაი, ხილი-თავი ...

II. ტაოურში გვაჭეს დიალექტური წარმოების კომპოზიტები, რომელთაც პირობითად ვუწოდეთ ტაოური, ვინაიდან ისინი თავისუფლად შეიძლება შეგვხდეს სამხრეთ-დასავლეთ საქართველოს სხვა კილოებშიც; მაგალითად:

არადეგვანარა-ა "არ იქნა შესაფერისი ჩვენთვის" - "ეს საჭმე არადეგვანარა, მეზარებიან დათესვა ჩუენა, მიწის საჭმე";

აითითი "თითებით თამაშის სახელი" - "პატარაობიხან აითითის თამაშობა გუიყუარდა";

გულერთი "ერთგული, გულითადი" - "სულ გულერთი მოზობელები გუყავდა სოფელში";

ერთამი "ერთი ღრამი, ცოტა, პატარა" - "ერთამ ამბავ-ნა გითხრა";

თვალნაჭირავი "თვალი რომ უჭირავს, შეყვარებული" - "თვალნაჭირავი ყოფილა ი ქალზე";

ზითვალი "ზითვალი, მზე" - "ზითვალივით ბგანები ყავსა ჩემ მისა";

ლელე-ღურდანი "ხევი-ხრამი, ხევ-ხუვი, ღელის მიღამოები" - "ლელე-ღურდანში ღვეხეტებოდით და ჩომა ვეძებდით";

ღორბეჩაი "ფიზიურად მაგარი, მაგრამ ცოტათი გონებასუსტი" - "ერთი ღორბეჩაი კაცი ცხოვრობდა ი თი ძირას";

უველინარშო "უველით, კვერცხითა და ერბოთი მომზადებული კერძი" - "უველინარშო იცი შენ? ყველი-ნა კვერცხი უნდა, გერმელია";

სიჭი-ბუჭაა "წვრილმანი საგნები" - "სუ კარგავდა სიჭი-ბუჭა რაცხელს ი დეკაცი, მასუკა - ეძებდა";

რახანცხა "როდესაც": "რახანცხა გინდა, იმხან გააკეთე. გელი მოკლა სერბეთია. რახანცხა დენახავ, მოკლავ";

მასუკა "მას შემდეგ": "მასუკასაც გევზარდენით, ასკერში წაველით"; "მასუკა ჩომოალთ წევა, ჩუენი ალაგი წევადა";

ყოლლამე "ყოველ ღამე": "ედა, დათვი ყოლლამე იარება აქობაში" ... ამ ქვეჯგუფში მარტივი გაორკეცებით მიღებული თხზული სახელების ("ამა ასე ქი დემებეროს, ისე ასაფანია ქი, ფარჩი არ ჩავა ჩემი დაბლა, მოვკდები. ფარჩა-ფარჩა შევქნები, დანი") გვერდით საკმაოდ ხშირია და ყურადღებას იქცებს ისეთი ფუძეგაორგებული კომპოზიტები, რომელთა მეორე წევრის ფუძე შეცვლილია.

გვხვდება როგორც ხმოვანთა, ასევე თანხმოვანთა მონაცელებით მიღებული კომპოზიტები:

რედუქტოგაციისას ფუძისეული ხმოვნები, როგორც წესი, უ ხმოვნით იცვლება: ყველაზე ხშირია **ა>უ:** პაშკა-პუშკა (თივის სახელი); პაკა-პუკითა; ფათათა-ფუთათა „მოუწყობელი, დაულაგებელი“; ფანგა-ფუნგი „ზტვრევა-ლეწვა, ჯახა-ჯუხი“... **ე>უ:** მეზობელი-მუზობელი, ... **ი>უ:** ჭლინკი-ჭლუნკაი „პატარ-პატარა“...

თანხმოვანთა მონაცელებით მიღებულ კომპოზიტებში სიტყვა მეორდება თავკიდური თანხმოვნის ან თანხმოვანთკომპლექსის შეცვლით. ტაოურში, მსგავსად ქართული სალიტერატურო ენისა და დიალექტებისა, მონაცელე თანხმოვანია „**ზ**“, მაგ.: „**ვაშლი-მაშლი**, **სხალი-მალი** არ აი აქა“; „**დოხთორ-მოხთორ, დერმან-მერმან** არ გნდა“; „შომოქვეთება დათვი-მათვი“...

ფუძეგაორკეცების შემთხვევები სალიტერატურო ენისა და დიალექტებისთვის უცხო არ არის. სალიტერატურო ენაში უმთავრესად ფუძეულები კომპოზიტები გვხვდება; ასონანსური ვარიანტები უმთავრესად დიალექტებში გამოიყენება, თუმცა ზოგჯერ სამწიგნობრო ენაშიც დასტურდება. ამ ტიპის თხზულ სიტყვათა გამოყენების სიხშირე ტაოურში თვალშისაცემია. ამგვარი წარმოების გააქტიურება, შესაძლოა, თურქულის გავლენით აიხსნას, თუმცა წარმოების პრინციპი და წესები აქაც ქართულია.

ნაირფუძიანი კომპოზიტები:

სინონიმური კომპოზიტები: ფუტიან-მურიანი „შინაური ტანსაცმლით“; ფარა-ფასი „საფასური“...

მსგავსი სემანტიკის სიტყვებისაგან შედგენილი კომპოზიტები: კედელ-კუთხე, ჭადი-პური, თიქნებ-კრავებ, კლიტე-საგდოლი, ცხვირ-ბუკი, წვიმა-წყალი...

ანტონიმური კომპოზიტები:

არგარგი „უვარვისი, არასასურველი, აკრძალული“; **ძილ-ჰეჭაში** „ძილ-ბურანში“; **ბერ-დედაბერი//ბერ-ბებერნი-ი** „ზონუცი ცოლ-ქმარი“...

მსაზღვრელ-საზღვრულისგან შედგენილი კომპოზიტები:

ა) **ატრიბუტულმსაზღვრელიანი:** მალმოსული „ნაადრევი“; უექშავიანი „შავფეხა, უბედურების მომტანი“; **დეკაცი** „დედაკაცი“; **თივაწველაი**; **ამდენის** „ამდენი წნის, ხანშიშესული“ ...

ტოპონიმები: **ქონბანი, კაკათქედი, ლონჯიქეთქედი, დითქედი, ქეთქედი, ჭოროხლაქეთი** ...

ბ) **მართულმსაზღვრელიანი:** „აქო ამას, აქობასა ხეიყანა ვეტყვით“; „მალლა კიდო ერთი ყანა გუაქტა, იქაც შინდიძირი“; „შე ბეტერაობისან ანას უკან წევდოდი, ნეკერ ვიჯებოდი“; „სალამობირა მოსწველიდეს, დილად მოსწველიდეს“; „იქ ჭალა გუაქტა, ემე ვეტყვით, კალოსწინი“; **ბლიხმელი** - გამხმარი ბალი. ბალს ახმობენ და საზამთროდ ინახავენ“ (შ. ფუტკარ., 1993) ...

ტოპონიმები: **ბალხითა, ბაგიწყალი, ქელაზორიწვერი, სამრავლოწვერი, სახაიზეწვერით, კაას-წინი** (<კარის-წინი>), **ქესადგურიწვერი** ...

III. უცხოური (თურქ., არაბ., სპარს.) სიტყვების შემცველი კომპოზიტები შედგენილობის მიხედვით ორ ქვეჯგუფად შეიძლება დავყოთ:

1. კომპოზიტები, რომლის ერთ-ერთი კომპონენტი ქართულია;

2. ორივე კომპონენტი უცხოურია.

1) შერეული ტიპის კომპონტიტებში ქართულ და უცხოურ სიტყვათა მიმღევრობა განსაზღვრული არაა:

კომპონტის პირველი წევრი ქართულია, მეორე - უცხოური:

თიბაგახთი "თიბვის ღრო" (არაბ. "vakit "ღრო, ხანი") - "მასუკა თიბაგახთი მოა, მაქტულივახთი მოა, მარქტულ დავთხრით";

გულჩორიანი "გულით ავაღმყოფი" (თურქ. cor "დაავაღება") - "გულჩორიანი იყო ჩემი ანაი";

დოშორგა "წვნიანი კერძი, რომელიც მზადდება დოს, ფქვილის, ხახვის, ქინძის გამოყენებით" (თურქ. corba "წვნიანი, შეჭიმანდი") - "შუალლიხან დოშორგა აკეთებდა დედაბერი";

ერთანე "ერთი ცალი" (სპ. tane "ცალი, წვეთი") - "ერთანე პური უყიდა და მუჟტანა სახში";

ყურიყაფა "ყრუ" (ყური + თურქ. kapali "დახშული, დახურული") - "ყურიყაფანი ხდებიან ე ბგანები";

ძაფიგორა "ძაფის მიხედვით" (თურქ. gora "მიხედვით, შესაბამისად") - "ძაფიგორა მოტქსოვდით იმასა" ...

ტოპონიმები: **ზემო მეელე, ქომო მეელე** (არაბ. mahalle "უბანი, რაიონი") ...

რთული სახელის პირველი წევრი უცხოურია, მეორე - ქართული:

ანამისი "დედამისი" (თურქ. anne "დედა") - "ლამაზი ქალია ანამისი";

ანაგზა "დედა გზა", "მთავარი გზა" (თურქ. anne "დედა") - "ი სოფლამდე ანაგზით მიღიხარ";

ენდიდი "უფრო დიდი, უდიდესი" (თურქ. en "გაძლიერებითი ნაწილაკი, უფროობითი ხარისხის მაწარმოებელი") - "ენდიდი სახლი რო დგანა, მისია";
დაღ-ყველი (თურქ. yag "ცხიმი, კარაქი, ერბო") - "ნენეი დაღ-ყველ აკეთეფს ყოელ საღამო";

ჩომა-ცხუარი (თურქ. coma "პირუტყვი") - "ჩომა-ცხუარს მოასხამდა ი მეცხრერე" ...

ტოპონიმები: **ყიშლი-წევრი** (თურქ. kışlak "საზამთრო საძოვარი"),
ტუზი-ჭალაი (თურქ. tuz "მარილი") ...

ბ) უცხოური (თურქ., არაბ., სპარს.) სიტყვებისაგან მიღებული თხზული სახელები:

ხისიმ-ახრაბა "ახლო და შორეული ნათესავები, მთელი მოღმა" (არაბ. hisim "ნათესავი" + არაბ. akraba "ნათესავი, ახლობელი") - "რ, ჩემი ხისიმ-ახრაბა აქედამ ისტამბოლ ჩასვლამდე ხისიმ-ახრაბანი მყავან" ...

გერიყალანი "დარჩენილი, დანარჩენი, სხვა" (თურქ. geri - უკან, kalan - დარჩენილი, ნარჩენი) - "გერიყალანი რა-ნა გიოხრა, მევლალე დედაბერი";

ანა-ბაბა "დედ-მამა" (თურქ. anne "დედა" + თურქ. baba "მამა") - "მე ისტანბულ ვარ, ანა-ბაბაი სოფელი რჩებიან";

ანალული "დედინაცვალი" (თურქ. analık) - "გაჰერსიანდა ი ანალული და გააგდო სახლიდამ ბგანი";

ენსივთა "სულ პირველად" (თურქ. en "უფრო, ყველაზე" + არაბ. siftah "თავდაპირველი, ადრინდელი") - "ენსივთა ჩემი ბოსტანი ჩანა";

საბახნაშაზი “დილის ლოცვის ქაში” (არაბ. sabah “დილა” + სპარს. namaz “ლოცვა”) - “ადგებოდა ყოველ **საბახნაშაზე** მაამთილი და ლოცუილობდა” ...
t o p o n i n e b i : ოქუზ-ბოლანი (თურქ. oküz “ხარი” + თურქ. boğazı “ყელი”); **ყარა-გოლი** (თურქ. kara “შავი” + თურქ. göl “ტბა”); **ყარა-ტაში** (თურქ. kara “შავი” + თურქ. taşı “ქვა”); **ყარა-თალი** (თურქ. kara “შავი” + თურქ. dağ “მთა”)...

გვაქვს უცხოური ძირ-ფუნქციების გაორკეცებით მიღებული კომპოზიტებიც: **დილიმ-დილიმ** (თურქ. dilim “ნაჭერი, ნატეხი”); **ვაშლი-ვაშლი** (თურქ. yaşlı “ასაკოვანი”); **ვავაშ-ვავაშ** (თურქ. yavas “ნელი, წყნარი”); **სირა-სირა** იქნება (თურქ. sira “რიგი”); **ჩეშიტ-ჩეშიტი** (თურქ. çesit “ნაირნაირი”); **ჩიზგილ-ჩიზგილი** (თურქ. çizgili “ზოლებიანი”); **ხას-ხასები** (თურქ. has “სუფთა, წმინდა, ნამდვილი”)...

მაგალითები: “აქ ზათი ბევრი არ ვთესავთ, **აბლი-აბლი**”; “დიდი ყანები არ გუაქტა, **აბლი-აბლი** გირმა ყანები, ჩოხი ჭალებია”; “გავალთ თურქზე, მოვჭრავთ, **გირმა-გირმა** დავჭრავთ, ჩომოვყრით ასე, მოტორით მოვჭრავთ”; “იმ ხე გააპობენ, თახთა იქმენ, **გირმა-გირმა** ემესა, იმით მოქსოვენ ასე”...

ბუნებრივია, ხშირად დასტურდება ასონანსური კომპოზიტებიც:
“ემეში, ჩარში ბევრნი შეიყარნეს ართუს, ბევრი საქმე არი, **ბარაჯები-ბარაჯები**, ბევრი საქმე არი, ართუს ისინი იყიდვენ”; “ემეთ, თივა დავგვით ჭალაში, ერთ ადგილა მოვჭრიფავთ, აქონბაში **ჩოფები-მოფები** იქნება, დავგვით, ერთ ადგილა მოვჭრიფავთ”; “ზევნარი, ემენი, აღაჯები ფარა იჯება, **სანდულები-მანდულები**, მობილები ფარა იჯებაო”...

ამგვარად, ტაოურ დიალექტში ზოგადად სიტყვაწარმოებისა და კონკრეტულად კომპოზიტთა თხზვის წესები და პრინციპები ძირითადად ქართულია. ქართულ ფორმებთან შედარებით, მცირეა ხვედრითი წილი უცხო ენებიდან შემოსული კომპოზიტებისა, რომელთა წარმოებაც არსებითად ქართულ წესებს ემყარება. ასეთი თხზული სახელების დიდი ნაწილი ქართულ სიტყვაწარმოებით ყალიბშია მოქცეული.

დამოწმებული ლიტერატურა

ე. დადიანი, მ. მიქაუტაძე, 2013 - ე. დადიანი, მ. მიქაუტაძე, სოფელ ხევასი (ტაო) მიკროტოპონიმია; “ონომასტიკური კრებული”, ახალციხე-თბილისი, 2013, გვ. 45-58.

6. მარი, 1911 - Mapp H.J., Дневник поездки в Шавшетию и Кларджецию: «Георгий Мерчуле. Житие св. Григория Хандзтийского», С.-Петербургъ, 1911.

მ. ფალავა, 2005 - მ. ფალავა, მ. ცინცაძე, ე. მაკარაძე, რ. დიასამიძე, ლ. თანდილავა, ტაოური მეტყველების ნიმუშები, ბათუმის უნივერსიტეტის კრებული, IV, ბათუმი, 2005.

შ. ფუტკარაძე, 1993 - შ. ფუტკარაძე, ჩვენებურების ქართული, ბათუმი, 1993.

შ. ფუტყარაძე, 1995 - შ. ფუტყარაძე, ქართული ენის სამხრულ-დასავლური დიალექტების თავისებურებანი ისტორიული ტაო-კლარჯეთისა და მუჭავირი ქართველების მეტყველების მიხედვით, საღოქტორო დისერტაცია, თბ., 1995.

ნ. ცეცლაძე, 2000 - ნ. ცეცლაძე, შავშეთ-იმერხევის ტოპონიმია, ბათუმი, 2000.

აშშ ქართველოლოგის სამეცნიერო-კვლევით ცენტრში დაცული ტაოური ტექსტები.

MAIA MIKAUTADZE

ABOUT THE WORD-BUILDING ISSUE IN TAO DIALECT (ACCORDING TO THE MATERIALS OF 2010-2014 EXPEDITION)

Tao dialect is rich with diverse and interesting aspects in terms of word-building. Means and rules of word-building are primarily Georgian (generally Kartvelian), however due to the fact of long established co-habitation in the Turkish environment, emerging different elements in Tao dialects tends to be natural. We meet all the types of derivative nouns in Tao dialect: with double roots and diverse roots as well.

Principle forming foreign roots is primarily based on Georgian language rules; Major part of composites are contained in Georgian word-formation framework. The relative part of foreign elements comparing to Georgian forms is small.

In terms of Literary Georgian language and dialects, composites in Tao dialects by origin can be conventionally divided into three groups: a. general Kartvelian, b. dialectic (Taoish) c. foreign (containing Turkish, Arab, Persian) roots.

My work analyses main types of composite formation due to each group.